

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7CoCsp/21/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119281052
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Harvancová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:6119281052.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Harvancovej a členov senátu Mgr. Adely Unčovskej a Mgr. Niny Dubovskej, v spore žalobcu: D. H. N., N..V..Q.., F.: XX XXX XXX, N. N. K. X, XXX XX G., zast. V. X., N..V..Q.., N. N. K.J. X, XXX XX G., F.: XX XXX XXX, proti žalovanej: Z.. O. N.Á., J.. XX.XX.XXXX, G. J. XX, XXX XX G., o zaplatenie 3.131,88 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 14.01.2020, č.k. 11Csp/22/2019-108, jednomyseľne takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa z r u š u j e a v e c s a v r a c i a s ú d u prvej inštancie na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 14.01.2020, č.k. 11Csp/22/2019-108 súd prvej inštancie zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 3.131,88 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne od 28.11.2017 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia (výrok I.) a zaviazal žalovanú nahradiť žalobcovi trovy konania v plnej výške (výrok II.).

2. Súd prvej inštancie rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 1 ods. 2, § 9 ods. 2 zákona č. zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), ust. § 53 ods. 9, § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) a vecne tým, že nebolo sporným, že žalovaná uzatvorila s právnym predchodcom žalobcu dňa 19.11.2012 Zmluvu o bežnom účte a balíku produktov služieb ČSOB Pohoda, predmetom ktorej bolo zriadenie a vedenie bežného účtu a dňa 30.05.2013 pôvodný veriteľ oznámil žalovanej poskytnutie úveru k ČSOB Kreditnej karte, pričom úverový rámec predstavoval sumu 3.000 eur. Zároveň nebolo podľa súdu prvej inštancie sporné, že žalovaná čerpala peňažné prostriedky v celkovej výške 33.748,48 eur, a to od roku 2013 do augusta 2016 a vykonala úhrady v celkovej výške 32.550,88 eur. Z týchto úhrad bola na istinu započítaná suma 30.616,30 eur, na úroky suma 1.613,64 eur, na poplatky suma 314,50 eur a na úrok z omeškania suma 6,14 eur. Súd prvej inštancie považoval ďalej za nesporné, že žalovaná úver prestala splácať a v omeškaní bola viac ako rok. Mal za preukázané, že právny predchodca žalobcu vyhlásil úver za predčasne splatný, pričom výzva na zaplatenie bola žalovanej doručovaná opakovane, a to dňa 13.05.2016, 08.06.2016, 11.07.2016, tento list bol žalovanej doručený dňa 22.07.2016. Zároveň mal za preukázané, že Oznámenie o predčasnej splatnosti a výzva na zaplatenie bola žalovanej adresovaná listom zo dňa 27.09.2016, ktorý jej bol doručený dňa 03.10.2016. Dlžná suma predstavovala čiastku 3.239,61 eur a banka vyhlásila predčasnú splatnosť celého úveru dňom 25.06.2016. Poukázal na to, že právny predchodca žalobcu si uplatnil právo vyhlásiť okamžitú splatnosť celej dlžnej sumy, pričom splnil podmienky ustanovené v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie považoval za preukázané, že žalovaná nezaplatila zosplatený dlh a žalobca sa v tomto spore domáhal zaplatenia istiny vo výške 3.131,88 eur. Z uvedených dôvodov zaviazal žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy. O príslušenstve pohľadávky súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na ust. § 517 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré

ustanovenia Občianskeho zákonníka a zaviazal žalovanú na zaplatenie úrokov z omeškania v zákonnej výške 5,00 % p.a. z dlžnej istiny odo dňa 28.11.2017 (po postúpení pohľadávky) do zaplatenia. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ust. § 255 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). S poukazom na to, že žalobca mal vo veci úspech, súd prvej inštancie zaviazal žalovanú k náhrade trov konania v plnej výške.

3. Proti rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), e) f), a h) CSP, teda že súd prvej inštancie znemožnil uskutočniť jej patriace procesné práva, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté relevantné dôkazy, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Poukázala na to, že už v odôvodnení odporu vzniesla námietku, že žalobca dôveryhodným spôsobom nepreukázal, pre ktorú splátku vyhlásil úver za predčasne splatný, čo malo zásadný vplyv na premlčanie dlhu, ktorý si žalobca nárokoval. V konaní navrhovala preukázanie Zmluvy o postúpení pohľadávky, a to v celosti s poukazom na rozsudok NS SR sp. zn. 4Obo 84/2010 a preukázanie obrátov na kreditnej karte. Uviedla, že žalobca dňa 03.01.2020 doručil súdu prvej inštancie podanie označené ako Vyjadrenie 02.01.2020, ktoré jej nebolo žiadnou cestou doručené do vytýčenia hlavného pojednávania a nemala možnosť sa k uvedenému predloženému dôkaznému prostriedku vyjadriť. Tvrdila, že v deň pojednávania sa snažila dovolať na súd prvej inštancie, že sa nebude môcť na pojednávanie včas dostaviť z dôvodov nepriaznivého počasia, poľadovice a vplyvu kolízie na ceste. Na OS BA III sa však nedovolala. Pojednávanie bolo otvorené aj za neprítomnosti žalovanej a podľa nahrávky uloženej v elektronickom súdnom spise trvalo cca 7 minút s vynesením rozsudku. Súd prvej inštancie sa vôbec nezaoberal dôkaznými prostriedkami navrhnutými žalovanou a nezdôvodnil ich nepripustenie. Na základe zvukového záznamu z pojednávania žalobca predniesol, že žalovaná je od 03/2016 v permanentnom omeškaní. Z uvedeného je zrejmé, že súd prvej inštancie sa vôbec nezaoberal otázkou, pre ktorú splátku bol vyhlásený úver za predčasne splatný. Mala za to, že táto otázka je zásadnou okrem iného aj pre plynutie premlčacej doby, nakoľko podľa názoru odvolateľky si žalobca uplatnil právo na súde prvej inštancie až po premlčaní dlhu. Dala do pozornosti, že z vykonaného dokazovania v rámci prvostupňového konania vyšli najavo len skutočnosti, že právny predchodca žalobcu zaslal žalovanej výzvu na zaplatenie dlžnej čiastky dňa 13.05.2016, 08.06.2016, poslednú výzvu pred zosplatnením dňa 11.07.2016, banka vyhlásila predčasnú splatnosť úveru dňa 25.06.2016. Súd prvej inštancie sa tak vôbec nezaoberal skutočnosťou, pre ktorú splátku bol úver vyhlásený za predčasne splatným a len konštatoval, že to bolo viac ako rok. Poukázala na čerpanie finančných prostriedkov z kreditnej karty a výpis z kreditnej karty, z čoho vyvodila, že celkový dlh k 03/2016 bol vo výške 180,58 eur a posledná uhradená splátka bola za február 2016, čo potvrdil aj žalobca na pojednávaní dňa 14.01.2020, čo má význam pre posúdenie začiatku plynutia premlčacej doby v zmysle ust. § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka, avšak súd prvej inštancie im nevenoval pozornosť a z pohľadu zákonných ust. § 53 ods. 9, § 103 veta druhá a § 565 Občianskeho zákonníka ich vôbec nevyhodnotil, a to ani vo vzájomnej súvislosti s listinnými dôkazmi, poslednou výzvou pred zosplatnením zo dňa 11.07.2016, vyhlásením úveru za predčasne splatný listom zo dňa 27.09.2016 a tvrdením žalobcu, že dlh trval od marca 2016. Mala za to, že súd prvej inštancie svojim procesným postupom porušil právo žalovanej na spravodlivý proces z dôvodov, že jej znemožnil vyjadriť ku všetkým skutočnostiam a dôkazom, ktoré žalobca v konaní predložil a ktoré jej neboli doručené. Tým porušil právo byť vypočutý, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, právo na riadne odôvodnenie a právo vyjadriť sa k tvrdeniu žalobcu. Zároveň sa nevysporiadal so všetkými relevantnými skutočnosťami a navrhnutými dôkaznými prostriedkami. Aj v prípade, ak by sa včas dostavila na súdne pojednávanie, upozornila, že by otvorením hlavného pojednávania bolo porušené zákonné právo na spravodlivý proces, nakoľko jej neboli doručené všetky vyjadrenia žalobcu, dôkazné prostriedky žalobcu v konaní, a to najmä hlavný dôkaz pre posúdenie premlčania pohľadávky. Súdu prvej inštancie nič nebránilo zabezpečiť doručenie všetkých dôkazných prostriedkov zachovaním zákonnej lehoty na prípravu pred hlavným pojednávaním. Na základe prednesu žalobcu na hlavnom pojednávaní ohľadom permanentného omeškania žalovanej s úhradou splátky od 03/2016, v súvislosti s uplatnením si práva na zosplatnenie úveru s poukazom na ust. § 53 ods. 9, § 103, § 565 Občianskeho zákonníka, mala za to, že žalobca si uplatňuje premlčanú pohľadávku, keď podal žalobu na súd prvej inštancie až dňa 25.04.2019, t.j. po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Odvolateľka vzniesla námietku premlčania, ktorá podľa jej názoru začala plynúť dňa 25.03.2016 a uplynula dňa 25.03.2019. S poukazom na vyššie uvedené žiadala a navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. K odvolaniu žalovanej sa písomne vyjadril žalobca tak, že sa plne stotožnil s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie a navrhol, aby ho odvolací súd potvrdil.

5. K vyjadreniu žalobcu sa žalovaná písomne nevyjadrila.

6. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania žalovanej (§ 379, § 380 ods. 1 a 378 ods. 1 CSP), ktorá odvolaním napadla rozhodnutie súdu prvej inštancie, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné.

7. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že v prejednávanej veci sa návrhom na vydanie platobného rozkazu v rámci upomínacieho konania žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu pohľadávku pozostávajúcu z istiny vo výške 3.131,88 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 3.131,88 eur od 28.11.2017 do zaplatenia a náhradu trov konania vo výške 407,82 eur. V predmetnom návrhu žalobca uviedol, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.11.2017 uzatvorenej medzi postupcom, Č. Q. G., M..N., F.: XX XXX XXX, so sídlom Ž. XX, XXX XX G. a žalobcom, došlo k postúpeniu pohľadávky na žalobcu. Postupca so žalovanou uzatvoril dňa 30.05.2013 Zmluvu č. XXXXXXXXXXR, ktorej súčasťou boli Všeobecné obchodné podmienky postupcu. Na základe predmetnej zmluvy poskytol postupca žalovanej peňažné prostriedky, vzhľadom na to, že žalovaná porušila svoje povinnosti vyplývajúce jej zo zmluvy neplnením splátok v stanovených termínoch, postupca podaním zo dňa 27.09.2016 oznámil žalovanej, že dňom 26.09.2016 vyhlásil celý úver za splatný. Pohľadávka ku dňu postúpenia predstavovala sumu vo výške 4.140,28 eur a pozostávala z istiny vo výške 3.131,88 eur, riadneho úroku vo výške 794,96 eur, z úroku z omeškania vo výške 213,44 eur, pričom žalobca si v konaní uplatnil len istinu vo výške 3 131,88 eur spolu so zákonným úrokom z omeškania počnúc dňom 28.11.2017, t.j. odo dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky a náhradu trov konania. Upomínací súd vydal v zmysle návrhu žalobcu dňa 17.05.2019 platobný rozkaz, sp. zn. 28Up/537/2019, ktorý bol zrušený podaním odporu žalovanej. K podanému odporu sa vyjadril žalobca podaním doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 03.07.2019 a navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa CSP. Vyjadrenie žalobcu spolu s prílohami bolo žalovanej postupom podľa ust. § 167 ods. 4 CSP doručené dňa 03.09.2019 (č.l. 93) s možnosťou sa k nemu vyjadriť, čo žalovaná nevyužila. Súd prvej inštancie následne nariadil vo veci pojednávanie na deň 14.01.2020, na ktoré bola žalovaná riadne predvolaná, písomné predvolanie na pojednávanie obdržala žalovaná dňa 12.11.2019. Písomným podaním zo dňa 02.01.2020 (č.l. 99-101) predložil žalobca súdu prvej inštancie vo veci vyjadrenie spolu s prílohou, špecifikácia žalovanej pohľadávky - platobná história, ktoré žalovanej nebolo prostredníctvom súdu prvej inštancie doručované. V prejednávanej veci sa následne konalo dňa 14.01.2020 pojednávanie, na ktoré sa žalovaná nedostavila, svoju neúčast' neospravedlnila, pričom na predmetnom pojednávaní súd prvej inštancie o.i. vyhlásil napadnutý rozsudok.

8. V súlade s ust. § 389 ods. 1, písm. b) a c) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak

(b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,

(c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

9. Podľa ust. Čl. 6 ods. 1 CSP, strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možností uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu.

10. Podľa ust. Čl. 9 CSP, strany sporu majú právo sa oboznámiť s vyjadreniami, návrhmi a dôkazmi protistrany a môžu k nim vyjadriť svoje stanovisko v rozsahu, ktorý určí zákon.

11. Z ustálenej judikatúry vyplýva, že porušením práva na spravodlivý proces sa rozumie taký závadný postup súdu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie tých procesných práv účastníkov, ktoré im

poskytuje CSP. O procesnú vadu ide vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, a týmto postupom odňal účastníkovi jeho procesné práva.

12. Zásada kontradiktórnosti konania, ktorá patrí medzi všeobecné zásady súdneho konania a je jedným z prvkov spravodlivého súdneho procesu, spočíva v existencii procesnej rovnosti účastníkov konania, v tzv. rovnosti zbraní účastníkov, v rámci ktorej „každá strana musí mať zásadne možnosť nielen predložiť dôkazy a argumenty, ktoré považuje za nutné pre úspech jej požiadaviek, ale musí mať i možnosť zoznámiť sa s každým dokladom a pripomienkou predloženými súdu za účelom ovplyvniť jeho rozhodnutie, a vyjadriť sa k nim“ (rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Mantovanelli proti Francúzsku z 18. marca 1997). EŠLP vychádza z toho, že procesnej strane v konaní musí byť umožnené dozvedieť sa a vyjadriť sa ku všetkým zhromaždeným dôkazom alebo k stanoviskám pripojených v ich spise, pričom význam požiadavky, aby bolo vyjadrenie zaslané všetkým účastníkom konania spočíva v potrebe zabezpečenia, aby procesné strany mali vieru vo výkon spravodlivosti a aby im nebola odopretá možnosť vyjadriť sa ku skutočnostiam, ktoré by mohli ovplyvniť rozsudok súdu. Uvedený záver vyplýva aj z rozhodnutia I. ÚS 425/2015, podľa ktorého: „Právo účastníkov konania na doručenie procesných vyjadrení ostatných účastníkov treba považovať za súčasť práva na spravodlivý proces. Prítom nie je podstatné, či podľa názoru Prokuratúry alebo všeobecného súdu ide o podanie skutkovo a právne významné alebo bezvýznamné, pretože túto skutočnosť posudzuje výlučne druhý účastník konania. Ten rozhodne o tom, aké stanovisko zaujme (I. ÚS 230/03, IV. ÚS 186/09, II. ÚS 18/2013).“ So zreteľom na uvedené je povinnosťou súdu, aby pred svojim rozhodnutím poskytol stranám možnosť vyjadriť sa k písomným podaniam protistrany.

13. Z odvolania žalovanej ako aj z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie žalovanej nedoručil podanie žalobcu z 02.01.2020, doručené súdu dňa 03.01.2020, ktorého prílohou boli listinné dôkazy (špecifikácia žalovanej sumy - platobná história úveru žalovanej, s prehľadom čerpania a splácania úveru žalovanou, vrátane započítavania platieb právnym predchodcom žalobcu) a neumožnil tak žalovanej sa k tomuto podaniu vyjadriť. Právo účastníkov konania na doručenie procesných vyjadrení ostatných účastníkov treba považovať za súčasť práva na spravodlivý proces. Nedoručenie vyjadrenia účastníka konania druhému účastníkovi konania vytvára stav nerovnosti účastníkov v konaní pred súdom, čo je v rozpore s princípom kontradiktórnosti konania a rovnosti zbraní ako súčasť práva na spravodlivý proces. Keďže v danej veci podanie žalobcu nebolo doručené žalovanej, táto tak nemala možnosť relevantným spôsobom reagovať na zásadné skutkové tvrdenia žalobcu prezentované v príslušnom podaní. Odvolací súd dáva do pozornosti aj rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 27. apríla 2010 v prípade E. proti N. V., v ktorom bolo poukázané na to, že princíp rovnosti zbraní, ako jeden zo znakov širšieho konceptu spravodlivého súdneho konania, vyžaduje, aby každej procesnej strane bola daná primeraná možnosť predniesť svoju záležitosť za podmienok, ktoré ju nestavajú do podstatne nevýhodnejšej pozície vis - á - vis proti jej protistrane (napr. J.D.-E. proti Š., z 18. februára 1997, ods. 23, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-I). Okrem tejto požiadavky koncept spravodlivého súdneho konania v sebe implikuje právo na kontradiktórne konanie, podľa ktorého procesné strany musia dostať príležitosť nielen predložiť všetky dôkazy potrebné na to, aby ich návrh uspel, ale aj oboznámiť sa so všetkými dôkazmi a pripomienkami, ktoré boli predložené s cieľom ovplyvniť rozhodnutie súdu a vyjadriť sa k nim (por. J.-E., citované vyššie, ods. 24). Odvolací súd tak dospel k záveru, že v predmetnej veci súd prvej inštancie porušil princíp rovnosti zbraní, a tým právo na spravodlivý proces, a to o to viac, ak na uvedené vyjadrenie a dôkazy súd prvej inštancie prihliadal a vyvodzoval z nich nespornosť tvrdení strán sporu vo svojom rozhodnutí.

14. Odvolací súd poukazuje na princíp dvojinstančnosti, ktorým sa riadi civilné sporové konanie, vyjadrujúce vzájomnú návaznosť i prepojenosť odvolacieho konania s konaním uskutočneným pred súdom prvej inštancie. Z uvedeného plynú zásadné medze v tom, že rozhodnutiu vydanému v odvolacom konaní musí predchádzať náležité konanie pred súdom prvej inštancie, pretože až jeho naplnením sa môže vytvoriť priestor pre účinné uplatnenie účelu, ktorý zákon sleduje v prípade opravného (odvolacieho) konania. Účelom odvolacieho konania je náprava skutkových a právnych pochybení súdom prvej inštancie za predpokladu, že boli rozpoznateľne (zrozumiteľne) prezentované. K naplneniu tejto úlohy je potrebné najskôr zistiť ako súd prvej inštancie ustálil skutkový stav veci a ako ju právne posúdil. Rozhodnutie a jeho odôvodnenie je základným a bezpodmienečným objektom prieskumnej činnosti vykonávanej súdom vyššieho stupňa. Výsledky prieskumnej činnosti sú vždy reakciou na správnosť a opodstatnenosť dôvodov preskúmaného rozhodnutia vo svetle uplatnených

odvolacích námietok, tzn. že preskúmané rozhodnutie musí spĺňať požiadavky zákona z hľadiska jeho odôvodnenosti (preskúmateľnosti).

15. Na základe uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP zrušil a podľa ust. § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Úlohou súdu prvej inštancie bude umožniť stranám konania realizovať ich procesné práva (doručiť tiež podanie žalobcu z 02.01.2020 s prílohami žalovanej a umožniť jej k nemu sa vyjadriť), vykonané dôkazy jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti vyhodnotiť, opätovne vo veci rozhodnúť a odôvodnenie rozhodnutia vypracovať tak, aby zodpovedalo ust. § 220 ods. 2 CSP, t. zn. uviesť, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadřila žalovaná a aké prostriedky procesnej obrany použila, jasne a výstižne vysvetliť ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, aké dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, ako vec právne posúdil s prípadným odkazom na ustálenú rozhodovaciu prax.

16. V novom rozhodnutí o veci súd prvej inštancie rozhodne o náhrade trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).